

๓๓

นึกถึงความเลื่อม

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับสั่งแล้วว่า

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย เชิญท่านทั้งหลาย เราเรียกท่านทั้งหลายเข้ามาสู่ที่เฝ้าเรานี้ว่า สังฆารทั้งหลายมีความเลื่อมไปเสมอ” นี้จำไว้อันนี้

สังฆารทั้งหลายมีความเลื่อมไปเสมอ สิ่งที่ได้เห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู ได้ทราบด้วยจมูก ลิ้น กาย ได้รู้แจ้งทางใจ เลื่อมไปเสมอ ไม่เหลือเลย

อุปมาเทน สมุปาเทถ ท่านจงถึงพร้อมด้วยความไม่เปลอ ไม่ประมาณ ท่านจงถึงพร้อมด้วยความไม่เปลอในความเลื่อมไปนั้น ให้ตรึงไว้กับใจเสมอ

นี้แหละเจอละทางไปของพระพุทธรเจ้า พระอรหันต์ เป็นหนทางหมดจดวิเศษทีเดียว นึกถึงความเลื่อมอันนั้น

นึกถึงความเลื่อมได้เวลาไรละ บุญกุศลยิ่งใหญ่เกิด
กับตนเวลานั้น ให้นึกอย่างนี้ นี่เป็นข้อสำคัญ

ปัจฉิมวาจา

๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๗